

[Ole Espersen]

Men jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt vi ikke er det fredeligste land, for jeg synes, det er relevant, når man hører de mørke toner, der tegnes her. Selvfølgelig har ministeren fuldstændig ret i, at det for den, der udsættes for vold, sådan set er ligeegyldigt, hvor mange andre der også bliver det; det er utrolig ubehageligt og traumatisk for én selv. Helt klart!

Men det er jo ikke det, der er det relevante her. Det relevante er, hvilke midler og metoder vi skal vælge. Og hvis vi kan konstatere, at Danmark er det fredeligste land i verden, er der så nogen grund til at tro, at de metoder, vi har valgt, er forkerte? Det er jo det, der er problemet.

Sagkyndige mener, at Danmark bortset fra Island er det fredeligste land i verden. Der er én statistik, hvor man kan gøre det op helt konstant, og det er med hensyn til drab. Hvis man på det punkt sammenligner Danmark med de lande, vi plejer at sammenligne os med, nemlig Norge, Sverige, Storbritannien, Vesttyskland, Holland, Finland og Frankrig, så ligger Danmark lavest. Tidligere lå Norge lidt lavere. Nu ligger Danmark som det land, der i denne henseende helt klart bevist statistisk, videnskabeligt, er det fredeligste land. Det har vi lov til at konstatere, og det har vi pligt til at konstatere, når vi skal vælge midlerne.

Det er et spørgsmål, om vi bliver fredeligere af at anvende hårde straffe. Det gør de i mange lande – de lande, der er mindre fredelige, end vi er.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har to ting. For det første: Vi er enige, justitsministeren og jeg – og i øvrigt sikkert også alle andre – om, at udslusningen er et helt afgørende problem, men så er den logiske konsekvens da at give Kriminalforsorgen i Frihed virkelig gode arbejdsmuligheder, og det har den ikke i dag. Jeg kan helt tilslutte mig det, som fru Dorte Bennedsen sagde herom.

Det andet, jeg ville ind på, er spørgsmålet om samfundstjenesten. Det er fuldkommen rigtigt, som ministeren siger, at samfundstjenesten anvendes på den gruppe, der befinder sig på det nederste trin af kriminaliteten, men forholdet er jo det, at i forsøgsperioden regnede domstolene åbenbart i et ret betydeligt antal

tilfælde – en 30-40 tilfælde eller sådan noget – milde voldsforbrydelser udøvet af unge med til det nederste trin på stigen. Det blev så ændret ved nogle højesteretsdomme; dér må man måske nok sige, at de lavere instanser gik lovlig langt med deres tolkning af, hvad der hørte hjemme på samfundstjenesteområdet. Der var også, så vidt jeg husker, en voldtægtssag, hvor de idømte samfundstjeneste, og hvor Højesteret så konverterede det til 1 års ubetinget fængsel. Men i andre tilfælde var det virkelig det laveste trin.

Jeg er helt overbevist om, at for mange unge, som for første gang kommer i konflikt med loven, fordi de i slagsmål har slået en eller anden ned, er en samfundstjeneste et langt mere effektivt instrument til at resocialisere dem, end det er at bure dem inde.

Det undrer mig altså, at man ikke kan se det, og jeg håber, at erkendelsen vil brede sig efterhånden alligevel.

Justitsministeren (Engell):

Først til hr. Gert Petersen. Jeg synes ikke, at vi her i dag skal gentage den diskussion, vi havde for kort tid siden, da vi i så stor enighed gennemførte loven om samfundstjeneste. Jeg vil kun sige på egne vegne og på regeringens vegne, at det er vores klare holdning, at voldskriminalitet og samfundstjeneste som den absolutte hovedregel ikke hører sammen. Voldskriminalitet er en så alvorlig kriminalitetsform, at dér må det være helt andre strafsanktioner, helt andre dele af skalaen, der må anvendes.

Fru Dorte Bennedsen spurgte, om jeg ville trække mine besparelsesforslag tilbage. Nu er det jo ikke en finanslovdebat, vi har i dag, men en redegørelsesdebat om voldskriminaliteten, og jeg går ud fra, at i de drøftelser, der føres om finansloven for de kommende år, vil dette spørgsmål også indgå. Det har jeg da også forstået af nogle af de spørgsmål, der er stillet fra Finansudvalget. Så det må være i den sammenhæng, vi drøfter det spørgsmål.

Jeg ved, at socialministeren i forlængelse af det tilsagn, der blev givet fra regeringens side i forbindelse med ændringerne af udlændingeloven i juni måned, forbereder et lovforslag for så vidt angår repatriering. Med hensyn til konferencen er det klart, at vi skal aftale datoen.

Ole Espersen ...